

Als het grote moment gekomen is,
Als de ogen zich sluiten en de adem ophoudt,
Als de stilte van de dood is ingetreden,
Zijn er geen woorden te vinden voor wat je dan
beleeft.

Soms . . .
Soms daalt er een vrede in je hart
die de wereld niet geven kan.
Soms overheerst dankbaarheid de smart
omdat deze mens, die je zo lief was
en door zijn liefde je leven getekend heeft,
je al die voorbije jaren en dagen en uren
gegeven was . . .

TER HERINNERING AAN DE HEER

ANDRE DOSSCHE

Op 30 november 1921 werd hij te
St.-Maria-Horebeke tot dit heerlijk
leven geboren.

Sinds 5 augustus 1952 vervulde hij zijn
levensopgave in de huwelijks eenheid met
Mevrouw AGNES VERSTRAETEN.

Op 30 augustus 1984 overleed hij te Eine,
gesterkt door de H. Ziekenzalving.

Afscheid nemen en vervuld zijn van dankbaarheid
om de vele goede herinneringen aan zoveel
levensmomenten.

Het lag in de lijn van André's leven.

Zijn levensvreugde moedigt ons aan om daarmee
verder te gaan.

De laatste dagen wist iedereen die u van nabij
kende en u met genegenheid gevolgd had, dat
gij het niet meer zoudt halen.

Toen kwam die donderdag na de middag . . .

Uw gezicht werd vredig rustig. Alleen de adem-
stoten bewogen u nog, tot ook deze heel voor-
zichtig en traag verzwakten en moeiteloos uit-
deinden in de eeuwige stilte.

Schoon was uw leven - heerlijk - vol muziek.
Zo verheven als de liederen die gij, als onder-
wijzer, aan de kinderen van uw dorp, generaties
lang, hebt geleerd. Zo geestdriftig als de zovele
melodieën, die gij met nooit aflatende bezieling
en zwiërige improvisatie, heel Vlaanderen door,
op uw vertrouwde orgel hebt begeleid.

Als een perfecte samenzang, zo was uw levenslied
in één klank met moeders hart; beiden streefden
één ode aan het leven, vol hooggestemde echte-
lijke liefde, die zich het meest ontplooidde tussen
de wanden van de gezellige huiskring. "Thuis
komen" was voor u iedere dag een nieuwe
beleving.

Uw laatste levensjaar met uw echtgenote, Dirk
en Mia, werd door de komst van Ann, uw eerste
kleinkind, weerom zo jong gemaakt.

Gij had het voorrecht, in dat geluk, zó "thuis"
te mogen sterven . . .

Wij zullen niet treuren omdat wij u verloren
hebben, maar dankbaar zijn dat wij u gehad
hebben, en nu nog bezitten. R.V.

Mevrouw André Dossche-Verstraeten,
zijn kinderen en kleinkind: Dirk, Mia
en Ann,
zijn schoonmoeder, broers, zusters en
familie, zijn vrienden en kennissen

hebben ter gelegenheid van zijn verscheiden te
Eine, op 8 september 1984, tijdens de eucharistie-
viering samen de Heer gedankt om de gave
van zijn leven.

Zij danken u, dat u zich in dezelfde gesteldheid
met hen, om hem, verenigd heeft.

Rouwd. De Temmerman, Eine Druk. Hovogra